

V kostoloch pozor na oblečenie

Príliš krátke nohavice, alebo tielko, môžu pokaziť vašu dovolenku. Platí to vtedy, ak ste počas nej plánovali navštíviť kostol a v takomto oblečení vás dovnútra nepustia. Návštevy chrámov majú svoje pravidlá.

Sťažujúci sa: „Do Baziliky sv. Petra v Ríme nás nepustili. A to len preto, lebo sme mali kraťasy.“

Sťažujúci sa: „Strážnici v Betleheme nemali zľutovanie. Prekážalo im manželkino tričko na ramienkach.“

Sťažujúci sa: „Na Srí Lanke sme sa najskôr museli prezliecť do dlhých nohavíc. V chrámoch sme chodili bosí.“

Redaktor: „Aj na Slovensku sú kostoly, do ktorých turisti nemôžu chodiť oblečení ako na pláž. Dôkazom toho je Chrám sv. Jakuba v Levoči.“

Lucia Petrovičová, sprievodkyňa: „Tu nemôžu ľudia chodiť v krátkych nohavičkách, alebo v krátkych sukniach.“

Redaktor: „Ak máte nevhodné tričko, sprievodkyne vám podajú šatku. Nie všetci turisti to berú ako samozrejmosť.“

Turisti: „Tu nás to trochu prekvapilo, ale ste tak vybavení, že tá šatka to vyrieši.“

Turisti: „My nie sme veriaci, takže sa prispôbujeme.“

Turisti: „To je zase trochu akosi taká úcta k tej histórii.“

Turisti: „To schvaľujem, že musí prísť slušne oblečený.“

Redaktor: „Aj v Židovskej synagóge v Bratislave vyžadujú istý bon-tón. Výnimku tolerujú iba v horúcom letnom počasí, mužom ale ani vtedy neodpustia toto.“

Ivan Pasternák, správca synagógy: „Prvoradá vec je mať pokrytú hlavu, stačí aj takáto malá kipa.“

Redaktor: „Ak ju nemáte, radi vám ju požičajú. Na východe Slovenska v drevených kostolíkoch sú zdá sa najtolerantnejší. Ak vaše oblečenie nepohoršuje, nič vám zakazovať nebudú.“

Mária Pasnišinová, kostolníčka v Ladomirovej: „V takej horúčave nemôžete byť oblečení v dlhých nohavičkách.“

Redaktor: „Mnohí sa zhodujú na tom, že kostol predsa len nie je holubník a isté obmedzenia nie sú na škodu. Netreba to ale vraj preháňať.“

Mária Vaňková, obyvateľka obce Ladomirová: „Žiadne striktné pravidlá by nemali platiť, lebo podľa mňa by to zase len odradzovalo ľudí, že nemôžem, prečo, za čo, na čo.“

Marek Vnenčák, Markíza, 25.7.2010

Farár žehnal motoristom: Vysväťím vás, nehavarujete!

Chcú jazdiť bezpečne! Keďže čoraz viac ľudských životov vyhasína na cestách, vodiči si svoje autá nechali pokropiť svätenou vodou.

Banskobystrický farár Daniel Bédi včera desiatkam motoristov požehnal na parkovisku mesta pod Urpínom v mestskej časti Uľanka. Podľa neho by to malo obmedziť nehody. Svätý Krištof je považovaný za patróna vodičov a bezpečnosti premávky.

„Preto som sa rozhodol už po siedmykrát v deň jeho sviatku posvätiť autá,“ vysvetľuje farár Daniel Bédi. Na cestách sa stáva veľa havárií, počas ktorých umierajú ľudia. „Božia priazeň je teda v tomto prípade potrebná. Samozrejme, aj vodiči musia jazdiť

zodpovedne. Pomôže to, aby na cestách nezomieralo toľko ľudí,“ vraví farár.

Farár Daniel Bédi posvätil na parkovisku v Banskej Bystrici desiatky áut.

Štvorkolesového miláčika si dal posvätiť aj automobilový pretekár Jaro Baránek (49). S historickým ferrari začal tento rok pretekať. „Myslím, že mi to pomôže. Nieкто nad mojím autom bude bdieť a chcem, aby bolo úspešné, a aby som na ňom jazdil bez nehody,“ povedal Baránek.

Posväcovanie áut je podľa D. Bédiho bežné v európskych krajinách. On s tým na Slovensku začal pred siedmi rokmi. **Nový Čas, 26.7.2010**

Každý víkend počas leta sú na cestách východného Slovenska tisíce pútnikov

Každý víkend počas leta sú na cestách východného Slovenska tisíce pútnikov. Po Levoči, Gaboltove a Veľkom Šariši sa chystajú na púte aj do Litmanovej či Klokočova. Pokojné modlenie, pomoc alebo útechu hľadajú aj u patrónky Slovenska, Sedembolestnej Panny Márie.

Redaktorka: „Každý pútnik nám potvrdil, že cesta k Matke Božej je obeta i nádej. Letné horúčavy či davy ľudí nevnímajú, prichádzajú, aby sa jej zverili.“

Mariánski pútnici:

Opýtaný 1: „Aj mne osobne v mojom živote ukázala tú správnu cestu.“

Opýtaný 2: „Nieкто ide na dovolenku na dva týždne k moru, mne stačí prísť tu na jednu púť. Som viac oddychnutý, viac nabieram aj sily aj odvahy, aj radosti.“

Redaktorka: „Podľa teológov je úcta k Márii Slováckmi už vekmi vžitá. Pomoc u nej hľadajú predovšetkým v súžení.“

Lubomír Petrik, Kancelár a hovorca, Gréckokat. arcibiskup, Prešov: „Ľuďom je to blízke ísť k Bohu cez Pannu Máriu.“

Redaktorka: „Beznádej či ťažké rodinné tragédie i osobné zlyhania pútnikov nútia vycestovať i na najznámejšie miesta i za hranicami. Viac ich rátajú v Lurdách, Fatime i Medžugorí.“

Telefonuje: Magdaléna Mlynarčíková, päťnásobná do Medžugoria: „Sú aj takí, čo boli 15 x, je aj viac Slovákov ale teraz i Talianov.“

Redaktorka: „Kto už nevláda, či nemá dostatok eur, nájde si svoje miesto mariánskej úcty neďaleko bydliska. V Prešove napríklad pomoc hľadajú aj v tejto kaplnke Čiernej Madony.“

Lubomír Petrik, Kancelár a hovorca, Gréckokat. arcibiskup, Prešov: „Tu prichádzajú mladí ľudia vyprosiť si šťastné, požehnané manželstvo.“

Redaktorka: „Už o pár dní sa touto cestou pustia tisíce veriacich na ďalšiu mariánsku púť, tentoraz do Litmanovej.“

**Diana Murdziková
STV 1, 23.7.2010**

Cirkevnú rozlúčku nedostane

Evanjelici sú v otázke pohrebov zhovievavejší ako katolíci.

Tí nepokrstených a odpadlíkov nepochovávajú.

Hoci ľudia so smutnými okamihmi v živote počítajú, smrť blízkeho ich bolestivo zasiahne. Musia však zosnulému zariadiť poslednú službu - pohreb.

V roku 2009 na Slovensku podľa Štatistického úradu SR zomrelo 52913 ľudí. Z nich malo podľa hovorcu Konferencie biskupov Slovenska Jozefa Kováčika 38753 katolícky a podľa mediálnej tajomníčky evanjelickej cirkvi augsburského vyznania Edity Škodovej 4482 zosnulých evanjelický pohreb.

Aj zlý život je dar od Boha

Katolícky kaplán z Marianky Marek Vadrna vysvetľuje, že pohreb je obrad určený najmä pre živých. Ide o sväteninu, čiže vzdávanie úcty ľudskému telu, ktoré má svoju dôstojnosť, ale aj úcty a poďakovania Bohu za konkrétny život. „Octu si zaslúži každý život. Aj ten, ktorý sa nám javí ako zlý.“ Aj život masového vraha? „Áno, aj ten si zaslúži úctu, lebo život je dar od Boha, hoci ľudia s ním môžu narábať svojvoľne,“ vraví Vadrna.

Cirkevný pohreb však nie je umožnený každému. Katolíci odmietajú pochovávať ľudí bez krstu. Vadrna napriek tomu vraví, že ak by ho zavolali, prišiel by aj na takú rozlúčku: „Spravil by som to však inak - nebol by som oblečený v cirkevnom rúchu, ale pomodlil by som sa. Treba pritom rozumieť, že zosnulý nepatril do našej cirkvi, čiže žiadať pre neho katolícky obrad je zvláštne.“

Voľnejšie pravidlá má evanjelická cirkev. Farár Ján Ruman z Veľkého Krtíša hovorí, že „tento obrad je vyprevadenie človeka z náboženského pohľadu, čiže v zásade by malo ísť o veriaceho“. Podľa Škodovej to však nie je striktným pravidlom, „evanjelici v každom človeku vidia Božieho tvora, a ak ich o to pozostali požiadajú, cirkevný pohreb neodmietnu“.

Obvykle sa nebránia pochovať aj členov iných cirkví či nepokrstených.

Čo s nepokrsteným dieťaťom?

Niektoré deti umrú skôr, ako ich rodičia stihnú dať pokrstiť. Vadrna hovorí, že tu sa dieťa berie ako katechumen, čiže kandidát krstu. „Vnímame ho ako veriaceho a tak ho aj pochováme.“

V roku 2006 sa však na blogu SME strhla vlna kritiky k článku katolíckeho kňaza Stanislava Illéša, ktorý opísal príbeh, ako za ním prišla matka s cieľom pokrstiť dieťa. Za krstného otca chcela brata, ten však nemal birmovku. Kňaz jej odporučil nájsť iných krstných rodičov, po čase mu však povedala, že krst chce zrušiť, pretože za krstného naďalej požaduje svojho brata. Zaujímala sa o termín najbližšej birmovky. „Nie, tento rok nebude, možno budúci alebo až potom ten ďalší...“, odpovedal Illéš. „Tak ten krst odložíme na inokedy,“ kontrovala matka, na čo kňaz reagoval slovami: „Ako myslíte, len potom neprídte plakať, keď sa dieťaťku niečo stane. Ja nepokrstených nepochovávam.“

Teológ a publicista Ľubomír Jaško uznáva, že postoje Illéša sú v súlade s úradným cirkevným učením, akurát necitlivo vyjadrené. Dodáva však, že „hlavným motívom prístupu kňaza síce bol apel na zodpovednosť človeka, ktorý od cirkvi čosi žiada, ale predsa z tohto uvažovania vidno tradičnú predstavu o krste, ktorý je chápaný ako magická poistka pred večným zatratením. Chýba viac dôvery v milujúceho Boha. Ten nemôže byť vo svojej láske obmedzovaný pohľadom na technické záležitosti cirkvi.“

Podľa teológa Miroslava Kocúra je poznámka kňaza, že on nepokrstených nepochováva otázna. „Nemá oporu v súčasnom cirkevnom práve. Nepokrstený, zvlášť ak ide o malé dieťa kresťanských rodičov, ktorí ho majú záujem pokrstiť, môže byť na ich žiadosť cirkevne pochovaný. Matka by sa mala obrátiť na iného kňaza, prípadne ísť za biskupom.“

Kocúr dodáva, že vnímanie krstu ako záruky, že sa dieťaťu

nič nestane, či hrozby, že ak nebude momentálne pokrstené, tak sa nedostane do neba, určite nie je správne. „Medzi ľuďmi aj kňazmi je však rozšírené.“

Katolícka cirkev pochováva aj samovrahov. „Obrad je však kratší a používame k danej situácii príliehavé texty,“ vysvetľuje kaplán Vadrna. Cirkevný zbor evanjelickej cirkvi v Bratislave uvádza, že „pri pohrebe samovrahov treba konať pohreb normálnym spôsobom, je však nutný diferencovaný výber liturgických textov, primeraný obsah kázne a odobierky“.

Povzbudiť pozostalých je ťažké

Andrea z Trnavy má ťažké srdce na duchovného, ktorý pochoval jej starých rodičov. „V oboch prípadoch akoby tie frázy recitoval robot, ktorý to chce mať čo najskôr za sebou.“ Ivana z Banskej Bystrice jej postreh potvrdzuje: „Ujo mal pohreb na dedine, dokonca tam boli aj plačky, ale celé mi to prišlo smiešne. Z kňaza bolo cítiť, že je to povinnosť, ktorú musí absolvovať.“ Jana zo Zvolena má opačnú skúsenosť: „Zažila som viac pohrebov s rôznymi kňazmi a všetci do toho dali hlboký súcit.“

Vadrna za osem rokov praxe pochoval veľké množstvo zosnulých. Necitlivosť niektorých kňazov pri pohreboch vníma ako neprofesionálny prístup a rutinu. Pripúšťa však, že nie je dobré, ak kňaz do pohrebu investuje city. „Bolo by to vyčerpávajúce. Ak máte robiť denne päť pohrebov ako niektorí kňazi v Bratislave a pochovávať aj malé deti, nemôžete sa citovo angažovať. Treba sa však vždy správať tak, aby pozostali cítili spoluúčasť.“

„So zvestami Božieho slova a prežívaním zármutku sa nesústreďujeme iba na zosnulého, ale najmä na tých, čo ostávajú,“ vysvetľuje Ruman, ktorý za šesť rokov pochoval okolo stovky ľudí. Súhlasí s Vadrnom, že investovať priveľa citov do pohrebu nie je dobré. „Často nie je jednoduché postaviť sa pred ľudí a povedať čokoľvek povzbudivé. Ak by som sa do toho celý emočne vložil, pohreb by som nezvládol. Pocho-

vával som napríklad štvorročného chlapčeka, ktorý zomrel na srdcovú chorobu. V takých chvíľach sa jednoducho musíte naučiť na chvíľu vypnúť emócie. Aj tak neskôr vždy vyplávajú na povrch. Úlohou farára je povzbudiť pozostalú rodinu v nádeji na ich stretnutie vo večnosti.“

Poplatky sú dobrovoľné

Prečo sa pri katolíckom pohrebe kropí truhla svätenou vodou a okiadza kadidlom? Kaplán z Marianky Marek Vadrna vysvetľuje, že to prvé značí pripomienku krstu a druhé fakt, že ľudské telo bolo príbytkom Ducha svätého. „Vníma sa teda ako oltár.“

Evanjelická ani katolícka cirkev žiadne poplatky za pohreb nestanovujú, povolené sú však dobrovoľné príspevky (milodary) na účely cirkvi.

Kremácia už na rozdiel od minulosti nie je tabu. Aj podľa katolíckeho kódexu kánonického práva „cirkev nástoživo odporúča, aby sa zachovával nábožný zvyk telá zomretých pochovávať; nezakazuje však kremáciu, ak nebola zvolená z dôvodov odporujúcich kresťanskému učeniu“.

Ruman dodáva, že najočistujúcejší moment v tom všetkom je, že Boh má východisko aj zo smrti. „Pohreb je akoby rozlúčka pred dlhou cestou. Posledné zbohom teda nie je úplne presné vyjadrenie skutočnosti, veď sa ešte uvidíme v nebi. V tom cítim obrovskú nádej.“

Kto nesmie mať katolícky pohreb?

Kódex kánonického práva stanovuje, že ak pred smrťou neprejavili nijaké znaky pokánia, cirkevné pohrebné obrady treba odoprieť:

- všeobecne známym apostatom, heretikom a schizmatikom;
- tým, ktorí si zvolili kremáciu vlastného tela z dôvodov, ktoré odporujú kresťanskej viere;
- iným zjavným hriešnikom, ktorým nemožno priznať cirkevné pohrebné obrady bez verejného pohoršenia veriacich.
- Ak sa vyskytne nejaká pochybnosť, treba sa poradiť s miestnym ordinárom a držať sa jeho úsudku.

ZDROJ - www.kbs.sk
Karol Sudor, SME, 24.7.2010

Tieto zmeny nám chystajú

Definitívna podoba programu novej vlády je už na spadnutie

Dobrá správa: Učiteľom zvýšia platy

Zlá správa: Lieky zdražejú

Zrušenie koncesionárskych poplatkov a výmenných lístkov u lekára, zvýšenie materských dávok či plátov učiteľom a opätovné zjednotenie DPH. Tak to je iba zopár záväzkov, ktoré obsahuje pracovná verzia programového vyhlásenia vlády.

Podľa neho by sa mali odvíjať zmeny na ďalšie štyri roky.

Pracovnú verziu programového vyhlásenia vlády už stihol jeden z koalíčných poslancov skritizovať.

Igor Matovič z SaS netají sklamanie: „Zdá sa mi, že sú to dosť všeobecné informácie, ktoré sa vyhýbajú jednoznačným konkrétnym cieľom, ktoré by sa dali ľahko kontrolovať. Nebude tam ani jeden dátum a bude tam všetko napísané čo najmenej konkrétne, a to sa mi nepáči,“ vyhlásil. Zároveň však dodal, že programové vyhlásenie vlády podporí.

Vybrali sme niektoré z chystaných zmien

Školstvo

- Zvyšovanie plátov učiteľov a pridelovanie služobných bytov.
 - Na stredné školy sa budú môcť žiaci dostať bez prijímacích skúšok.
 - Podporovanie vzniku nových škôlok v lokalitách s ich nedostatočnou kapacitou.
 - Angličtina bude povinná.
 - Zlepšenie kvality školského stravovania.
 - Podpora školských autobusov.
- ##### **Zdravotníctvo**
- Zrušenie výmenných lístkov u lekára.

- Bonus pre pacientov chodiacich pravidelne na preventívne prehliadky.
- DPH na lieky sa má zvýšiť z 10 na 19 percent.

Dane a odvody

- Odvody a dane sa budú platiť na jednom úrade.
- Povinné nemocenské poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti sa stanú dobrovoľnými.
- Odvodová povinnosť sa presunie na zamestnanca.
- Dôchodkový vek zostane nezmenený.
- Chudobnejším dôchodcom budú rásť penzie rýchlejšie ako ich bohatším kolegom.

Justícia

- Chce chrániť oznamovateľov závažnej kriminality a zefektívniť inštitút spolupracujúceho obvineného.
- Príprava zmien na zabránenie obštrukciám zo strany obžalovaných.
- Nové tresty vo forme prepadnutia majetku či pri priestupkoch typu drobných krádeží.

Kultúra

- Zrušenie koncesionárskych poplatkov pre rozhlas a televíziu.
- Zmena súčasného kontroverzného tlačového zákona.
- Problematika financovania cirkvi.

Polícia

- Vytvorenie potrebných podmienok na dôsledné uplatňovanie zákona o preukazovaní pôvodu majetku.
- Boj proti extrémistom.
- Sadzobník pokút by mal byť pevný, policajti už nebudú dohovárať.

Sociálne veci

- Predĺženie materskej dovolenky.
- Zvýšenie dávok na materskej.

B. KARVAŠ, Plus jeden deň 24.7.2010

Ukázali vzácnu fresku

Jeruzalem odkryl ďalšie historické tajomstvá. Tamojší archeológovia predstavili verejnosti unikátnu fresku z 12. storočia. Je na nej Ježiš Kristus, Panna Mária a Ján Krstiteľ.

Redaktor: „Fresku ukázali verejnosti pri príležitosti znovuoživenia múzea po trojročnej renovácii. Objavili ju náhodou v roku 1999 počas zimných záplav v hrobke Panny Márie v Getsemanskej záhrade. Obraz však nie je celý, zachovala sa len jeho spodná časť.“

Naama Broshová, archeologička: „Pôvodne mala asi 9 metrov. Z tohto obdobia sa zachovalo iba veľmi málo artefaktov. Nájazdy na Jeruzalem vedené sultánom Saladinom väčšinu zničili.“

Redaktor: „V okolí Jeruzalema sa doteraz našli len dve podobné fresky, jedna v betleheme, druhá vo východnej časti hlavného mesta. Getsemanská záhrada je miesto, kde sa podľa biblie modlil Kristus noc pred ukrižovaním.“

Michael Szatmáry, Markíza, 27.7.2010

Interrupcia na Slovensku? Pre ženy je to peklo

Obáv, že súčasná vládna koalícia sa rozpadne pre požiadavku kresťanských demokratov o uzákonenie výhrady vo svedomí, bolo veľa. Všetky boli zbytočné. Už teraz je umelé prerušenie tehotenstva pre mnohé slovenské ženy doslova anabázou. Lekári si výhradu vo svedomí, teda aj odmietnutie výkonu interrupcie, uplatňujú vo veľkom aj bez právnej úpravy.

Tridsaťosemročná Jana o tom vie svoje. Napriek všetkej opatrnosti otehotnela a, bohužiaľ, sa ocitla medzi ženami, ktorých partneri zúfalo cúvli. „Zrútil sa mi celý svet. Premýšľala som vo dne, v noci. V maličkých garsónke, s náročným zamestnaním a hypotékou na krku, bez akejkoľvek podpory, bolo materstvo nepredstaviteľné. Nezvládla by som to. Obvolala som bratislavské nemocnice a zažila poriadny šok. S výnimkou jednej nemocnice potrat nikde nevykonávajú,“ tvrdí Jana.

Hovorkyňa Univerzitnej nemocnice Bratislava Rút Geržová túto informáciu potvrdila. „Interrupcie sa skutočne vykonávajú len v Nemocnici akademika Ladislava Dérera na Kramároch. Nikde inde. Dohodli sa na tom lekári, ktorí si uplatňujú výhradu vo svedomí,“ vysvetlila pre HN Geržová.

Gynekológovia a anesteziológovia sa dohodli, že ak sa ženy obrátia na iné zariadenie, pošlú ich práve na Kramáre. „Vedenie určilo, že Nemocnica L. Dérera je na to organizačne aj technicky najlepšie pripravená,“ tvrdí Geržová. Podľa nej je aj tak počet umelých prerušení tehotenstva vysoký. Ročne ide asi o 700 zákrokov. Poplatok je pritom 248,95 eura. Zo zdravotných dôvodov však interrupciu vykonávajú všade. „V súkromnom zariadení som zaplatila omnoho viac. Rovných 437 eur. Ale to už je jedno. Čo ma však na celý život asi poznamenalo, je to, ako sa ku mne niektorí zdravotníci správali,“ spomína Jana.

Na predoperačnej izbe bola s ďalšími tromi ženami. Jedna podstúpila zákrok po znásilnení, druhá z ekonomických a tre-

tia zo zdravotných dôvodov. Ku všetkým sa sestra -anesteziologička správala normálne. K Jane bola nepríjemná. „Keď som prišla na sálu, začala na mňa doslova kričať. Bolo to skutočne veľmi ponižujúce. Cítila som až fyzický nesúhlas s mojim rozhodnutím. Jediný, kto sa ku mne správal úžasne, bola gynekologička, ktorá robila zákrok. Bez akýchkoľvek okolností mi povedala - ak sa rozhodnete, postarám sa o vás.“

Pohrdanie kolegov

Lekárka sa Jane zverila aj s tým, že niektorí kolegovia ňou pohrdajú, pretože interrupcie vykonáva. Vraj na ňu útočia, prečo to robí a že oni by to robiť nemohli, lebo je to proti ich svedomiu. „O akej výhrade vo svedomí to hovoria? Nemajú právo o tom hovoriť. Nikdy deti nevyvosia a absolútne nevedia, čo to je rozhodovať sa v takej zložitej situácii. Sama vychovávam dcéru, tak o tom niečo viem,“ povedala údajne lekárka Jane. Podľa nej bola jediná, ktorá ju v najťažšej chvíli podržala.

Svitá na lepšie časy?

Exminister zdravotníctva Roman Kováč má dnes spoločne s manželkou, tiež gynekologičkou, súkromnú ambulanciu. Umelé prerušenie tehotenstva by nevykonával. Neváhal by vraj len vtedy, ak by šlo o ohrozenie plodu alebo života matky. „Právo na uplatnenie výhrady vo svedomí je zakotvené v ústave. Nemôže byť obmedzené tým, že niekde musíte niektoré úkony vykonávať. Ústavné právo na interrupciu neexistuje. My posielame pacientky do súkromných centier, kde zákroky robia,“ povedal Kováč pre HN. Podľa neho v čase, keď moderná spoločnosť ponúka rozsiahlu škálu antikoncepcie, by mala interrupcia zmiznúť z medicínskych termínov.

Na lepšie časy sa začína blýskať v nemocnici v Petržalke. Noví anesteziológovia už vraj zákrok neodmietajú. No to je iba jedna lastovička, ktorá, ako vieme, leto nerobí.

Renata Havranová
HN, 27.7.2010

Stavba ružencovej záhrady

Neďaleko Prešova v obci Vyšná Šebastová miestni farníci realizujú zaujímavý projekt inšpirovaný poľským pútnickým miestom Ludzimier. Ide o stavbu ružencovej záhrady na mieste bývalého parku v blízkosti Kostola sv. Kataríny Alexandrijskej.

Redaktor: „Myšlienka ružencovej záhrady vznikla vo Vyšnej Šebastovej z túžby skrášliť okolie kostola a tak využiť prírodný priestor, kde by sa mohli veriaci schádzať na modlitbu ruženca. Čo si možno pod ružencovou záhradou predstaviť, hovorí farník Jozef Makara.“

Jozef Makara, farník: „Pod tým by si človek mal predstaviť hlavne miesto, kde by našiel pokoj a aby sa dokázal zamyslieť nad jednotlivými tajomstvami. Chceli by sme tiež takto tu zaviesť tú tradíciu, aby sa stal takým putovným miestom, kde by si jednotlivé bud' bratstvo, alebo aj birmovanci napríklad by si mohli takú jednoduchovú

výlet urobiť, alebo takú duchovnú obnovu.“

Redaktor: „Krásne upravený park, okolie kostola, socha Panny Márie, ktoré budú tvoriť jadro ružencovej záhrady, sú v súčasnosti už takmer hotové. Hovorí kaplán farnosti Nižná Šebastová, Michal Paľovčík.“

Michal Paľovčík, kaplán farnosti Nižná Šebastová: „Rozpočet na prvú etapu výstavby ružencovej záhrady bolo ešte v starej mene, prepočítavaný na 3 milióny slovenských korún, postavilo sa za to, čo tu možno vidieť a zároveň socha Matky Božej. Všetky ostatné ružencové tajomstvá sa budú dotvárať podľa toho, aký bude záujem veriacich a aké budú zbierky a príspevky na túto ružencovú záhradu.“

Redaktor: „Ak vás myšlienka ružencovej záhrady zaujala, prídte sa pozrieť 8. augusta na posviacku záhrady, ktorú vykoná košický emeritný arcibiskup Alojz Tkáč. **Martin Ďurčo**

Rádio Lumen, 26.7.2010

Pápež ide s módou

Leto vrcholí a aj tí najdôležitejší ľudia planéty si počas horúčav doprajú voľno. Nie, nehovoríme o Bělovi Bugárovi, ktorý sa pre dovolenku nezúčastnil na koalícnej rade. Oddych si totiž doprial pápež Benedikt XVI. Stiahol sa do svojej letnej rezidencie Castel Gandolfo neďaleko Ríma a v rámci uvoľneného režimu si dokonca na hlavu dal bejzbalovú šiltovku. Samozrejme, v čisto bielej farbe, aby mu ladila s odevom.

Slnko skutočne svieti na každého rovnako.

Hlavu katolíckej cirkvi pri jej práci zväzuje množstvo pravidiel, no niektoré z nich počas dovolenky popustia. Pápež tak mohol odpočívať s bejzbalovou šiltovkou. Samozrejme, mal ju vyhotovenú v bielej farbe, aby ladila k „pracovnému“ odevu.

Benedikt XVI. si rád skúša rôzne pokrývky hlavy.

V rodnom Nemecku to bola napríklad športová šiltovka. Keď sa vo februári stretol s talianskymi pilotmi, neváhal si vyskúšať kapitánsku čiapku.

Zatiaľ sa však nezdá, že by ho letecká čiapka zlákala až tak, aby si urobil výcvik.

ZMRZLINÁR: V športovej šiltovke by si ho ne jeden pomýlil so zmrzlinárom, presne ako neznáma blondínka vo vtipe o pamobile.

PÁPEŽ: Vysoká mitra je tradičnou ozdobou pápežovej hlavy.

SATURNO: Benedikt z času na čas zaujme aj červeným klubúkom, ktorý pripomína známu planétu.

SOLIDEO: Malá čiapočka na pápežovej hlave má niekoľko názvov. Známa je aj pod menami pileolus alebo zucchetto.

LETEC: Pri stretnutí s pilotmi Benedikt neodolal pokušeniu vyskúšať si kapitánsku čiapku.

BEJZBALKA: Pápež sa počas dovolenky chránil na americký štýl – bejzbalovou čiapkou.

Benedikt XVI. sa počas dovolenky nehanbí ani za šiltovku

(ho), Plus jeden deň 28.7.2010

Liberálny štát možno vypustia

Chmel si myslí, že sa partneri mohli cez to preniesť. „Nemenil by som tú formuláciu, bol by som rád, keby sa zachovala v takom prevedení, ako som ju tam dal,“ povedal vicepremiér. Pripustil však aj možnosť, že liberálny štát nakoniec z vládneho dokumentu vypadne.

Podľa Chmela návrh vládneho programu napĺňa ideu liberálneho štátu, ktorý uznáva základné liberálne slobody, toleranciu k národnostným menšinám či etnickým skupinám.

V koalícii sa za programovo aj hodnotovo liberálnu stranu považuje SaS, kým KDH, SDKÚ i Most - Híd sú konzervatívne. Zhodu s liberálnou SaS našli predovšetkým pri formulovaní východísk ekonomického programu. Rozdielne postoje sú, naopak, zreteľné pri presadzovaní zámerov v kultúrno-etických otázkach.

Príkladom je volebný cieľ SaS presadiť registrované partnerstvá osôb rovnakého pohlavia, na ktorý však po voľbách rezignovali. Vicepremiér Chmel v tejto súvislosti povedal, že niektoré myšlienky liberálnych hodnôt sú už za hranicou slovenského konzervatívneho vnímania, ktoré má vo vláde prevahu. „V koalícii panuje konsenzus, že tieto otázky nebudeme otvárať a počká sa na prirodzený vývoj,“ podotkol.

Predseda SaS Richard Sulík na otázku, či je pre SaS dôležitý pojem liberálneho štátu vo vládnom programe, odpovedal, že „dôležitý je obsah tohto dokumentu a nastavenie politik tak, aby ich implementácia zefektívnila rozhodovacie procesy a tým kvalitu života občanov“. Pod pojmom moderného liberálneho štátu si predstavuje vytváranie takých pravidiel, ktoré zvyšujú mieru osobnej a ekonomickej slobody a upevňujú základnú mieru solidarity.

Fakt je, že v doterajších slovenských vládoch si liberálna politika v otázkach ľudských práv nenašla širší priestor. Nestalo sa tak v druhej Dzurindovej vláde, v ktorej sa k liberalizmu hlásila strana ANO Pavla Ruska.

Rovnako v bývalej vláde Roberta Fica sa liberálna agenda zatlačila do úzadia, hoci vicepremiér Dušan Čaplovič sa spočiatku napríklad k téme registrovaných partnerstiev postavil ústretovo. Hovoril, že je za diskusiu o prijatí zákona, ale nie za to, aby si takéto páry mohli adoptovať deti. Problémom sa pri presadzovaní liberálnych tém, ktoré by nemali byť socialistom cudzie, ukázali dobré vzťahy Ficovej vlády s cirkvou i odmietavé a niekedy aj nenávisťné výroky niektorých predstaviteľov SNS. **Pravda 24.7.2010**

Dvojaký život kňazov

Reportér talianskeho týždenníka sa stal svedkom dvojakého života troch talianskych rímskokatolíckych kňazov. Cez deň slúžili omše a v noci sa zabávali vo vykričaných baroch a kluboch pre homosexuálov. Pri všetkom bola skrytá kamera.

Redaktor: „Začiatkom júna sa reportérovi ozval mladý chlapec, ktorý v Ríme žije a pracuje ako mužský prostitút. Vyhlásil, že do klubov pre homosexuálov údajne chodia katolícki kňazi a on to vie dokázať. Reportér s jeho pomocou zapadol do komunity a skrytou kamerou 20 dní sledoval nočné výjazdy mužov, ktorí si cez deň navliekali sutany a slúžili sväte omše. Duchovní nadväzovali známosti

v baroch a s potenciálnymi partnermi sa zoznamovali aj prostredníctvom internetu. Zbližovanie väčšinou končilo sexom priamo v podnikoch, no často aj v bytoch samotných kňazov. Na požiadanie si dokonca navliekli sutanu aj počas sexuálnych hier. Po zverejnení kauzy talianski biskupi vydali hriechnikov, aby okamžite vystúpili z cirkvi. Bývalý poslanec a gay aktivista Franco Grillini ale vyhlásil, že ak by tak spravili všetci kňazi homosexuáli, otriaslo by to základmi katolíckej cirkvi v krajine. Podľa tvrdení jedného z pristihnutých kňazov, má až 98% duchovných pôsobiacich v Ríme homosexuálnu orientáciu.

Boris Bukovský, Markíza, 27.7.2010

Ľudia šetria miesto aj poplatky

Nájomcovia rušia urnové hroby a urny prekladajú do klasických hrobov. Je to finančne výhodnejšie. Zľavy na nájme totiž na cintorínoch ani pri väčšom množstve hrobových miest nedávajú.

Ceny, ktoré sa platia za prenájom hrobového miesta a služby k nemu určujú samosprávy. Schválené cenníky neprípúšťajú zľavy. Ako potvrdzujú na správach cintorínov vo veľkých mestách, ľudia môžu o zľavy žiadať (a aj žiadajú), no tie sa nedávajú. Ani v prípade, že jeden nájomca platí za viacero hrobových miest.

Kým v menších sídlach sa stáva, že nájomcovia zaplatia do desať eur na desať rokov, v hlavnom meste sa platí približne rovnaká suma na jeden rok. V Košiciach je to ešte viac - pre cintorín sv. Rozálie cenník uvádza nájomné takmer 24 eur na rok. Samosprávy na prevádzku cintorínov pritom ešte doplácajú. Podľa Miloslava Hrádeka z Marianumu v Bratislave sú reálne náklady nie desať, ale 28 eur na jedno hrobové miesto ročne.

Boľavým miestom mnohých cintorínov v mestách je nedostatok priestoru. Hlavné mesto podľa súčasných odhadov nebude mať kde ľudí pochovávať do hrobov o štyri až päť rokov. Ako dlho sa bude bez ďalších zmien pochovávať v Banskej Bystrici sa podľa Vincenta Chlepku zo Záhradníckych a rekreačných služieb mesta nedá odhadnúť. Centrálny cintorín v Kremničke a rímskokatolícky cintorín na Námestí Moyzesa sú plné, bez nových klasických hrobových miest. Podobne už nie sú hrobové miesta v Sásovej a Kostivarskej. Na ostatných pohrebiskách je voľných asi tisíc hrobových miest vrátane urnových hrobov.

Okrem revitalizačných úprav, ako napríklad urobilo Marianum v Petržalke (ubrali z cintorínskych ciest v prospech hrobových miest), ale aj inde, zostáva riešením rozširovanie cintorínov, ako aj finančná motivácia ľudí, aby uprednostňovali priestorovo menej náročné urny. Napríklad v Prešove je poplatok za miesto v urnovom háji 82,98 eura na desať rokov.

Za klasické hrobové miesto je to 116,18 eura. „Kompletný pohreb s kremáciou a miestom na desať rokov vyjde na cenu od 330 eur. Pri pochovaní do zeme je to 500 až 700 eur,“ píše hovorkyňa Prešova Iveta Adamová.

Keďže sa snažia znížiť svoje náklady na nájomné, problém s nedostatkom hrobových miest niekde pomáhajú riešiť sami občania. „Do jedného hrobu rodiny pochovávajú viac blízkych,“ opisuje Chlepko.

Stáva sa, že dokonca rušia urnové hroby v Urnovom háji a urny si po predchádzajúcom súhlase prevádzkovateľa cintorína prekladajú do klasických hrobov. Nájomné za klasický hrob je síce vyššie (v Banskej Bystrici sa platí 99,80 eura na desať rokov pre klasický hrob a 72,71 eura pre urnový hrob), ale poplatok za klasické hrobové miesto sa po pridaní preloženej urny nemení a neplatí sa ani za zrušenie predchádzajúceho urnového miesta. (ht)

Vedeli ste?

- Na niektorých mestských cintorínoch sa stále nájdu nájomcovia, ktorí majú ešte z dávnejších čias potvrdenie napríklad od cirkvi, že môžu užívať hrobové miesto „na veky vekov“.

- Napríklad na Martinskom cintoríne v Bratislave je takto zaplatené celé jedno oddelenie krypt. Ich nájomcovia majú na takéto platby dokonca potvrdenia ešte z konca 19. storočia a prevádzkovateľ ich stále musí akceptovať.

- Podobných večných nájomcov majú aj v Banskej Bystrici. Ide o hroby cirkevných hodnostárov a tiež pamiatkové hroby. (ht)

Kým zrušia hrob

Správca cintorína môže zrušiť nájomné právo na hrobové miesto len tomu, kto ani napriek upozorneniam zaň neplatí.

Keď ešte nemáte nájomnú zmluvu

- Ak je nájomca známy a ešte nemá nájomnú zmluvu a dlhuje, na zaplatenie má rok po tom, čo mu správca cintorína poslal oznámenie, že nie sú splnené podmienky používania hrobového miesta (neplatí) Neskôr už správca nemu

sí takémuto neplatičovi obnoviť jeho doterajšie práva a hrob môže zrušiť.

- Ak je nájomca pne správcu cintorína neznámy a zmluva na nájomné miesto nebola uzatvorená (napríklad sa zmenili adresy alebo sa neprihlásili dedičia), na zaplatenie a uzatvorenie zmluvy má čas do konca októbra tohto roka. Neskôr už prevádzkovateľ pohrebiska nemusí takémuto neplatičovi obnoviť jeho doterajšie práva a hrob môže zrušiť.

Keď už máte nájomnú zmluvu

- Ak nájomca už uzatvoril nájomnú zmluvu, prevádzkovateľ ho musí upozorniť na možnú výpoveď aspoň tri mesiace vopred pred dňom, keď uplynie lehota, na ktorú má zaplatené. Na zaplatenie zostáva jeden rok od vzniku dlžoby, pokiaľ upozornenie nájde adresáta. Ak je adresát neznámy, lehota sa predlžuje na päť rokov, upozornenie sa vyvesí na cintoríne.

- Prevádzkovateľ pohrebiska v prípade ročnej lehoty nájomcu vyzve, aby odstránil príslušenstvo. V prípade päťročnej lehoty príslušenstvo hrobu označí, že ide o päťročné uloženie.

- Podľa nového znenia zákona o pohrebníctve od januára 2011 správa cintorína nájomcu bude musieť najskôr tri mesiace vopred upozorniť, že uplynie lehota, na ktorú má zaplatené. Výpoveď nájomu neplatičovi bude správca cintorína povinný doručiť najneskôr do dvoch mesiacov po uplynutí zaplateného obdobia.

Čo bude so zrušeným hrobom

- Prevádzkovateľ cintorína môže zrušiť hrob až po ukončení takzvanej tlecej lehoty, teda po desiatich rokoch a viac (zo skúseností to býva až po 25 rokoch).

- Hrob sa prekope, predtým uložené ostatky zozbierajú do obalov a uložia do rovnej jamy, no na osobitne vyhlbené miesto (s ohľadom na výšku podzemnej vody).

- Ak na rušení hrobe zostalo príslušenstvo, dostane sa na dražbu. Od budúceho roka skončí na skládke ako opustená vec.

pokračovanie na str. 7

dokončenie zo str. 6

- Nanovo pripravené miesto prevádzkovateľ ponúkne ďalšiemu záujemcovi.

- O rušených hroboch sa zriaďuje dokumentácia. Ak sa v budúcnosti bude o ostatky niekto zaujímať, ich uloženie preto bude možné spätne dohľadať.

Rada servisu

Ako zistíte, že ste dlžníkom

1. Najskôr hľadajte vo vlastných dokumentoch. Ak ich nemáte (napríklad potvrdenku o zaplatení spred desiatich rokov) a končí sa obdobie, na ktoré je zaplatené za rodinné hrobové miesto, mal by vám od prevádzkovateľa cintorína prísť oznam a návrh nájomnej zmluvy.

2. V prípade, že prevádzkovateľ nepozná vašu adresu, pretože ste ju zabudli zmeniť po presťahovaní, prípadne nahlásiť po skončení dedičského konania, hľadajte oznam na výveske, keď budete na cintoríne. Alebo telefonicky skontaktujte priamo kanceláriu prevádzkovateľa.

3. Niektoré samosprávy zverejňujú na cintoríne alebo na svojom webe aj aktualizované zoznamy neplatičov. Evidencia sa vedie podľa mien zosnulých. Vaše meno by na nich mohlo byť uvedené len s vašim súhlasom. Na niektorých cintorínoch označujú nezaplatené hroby nálepkou s výzvou na úhradu a s upozornením, že miesto môže byť zrušené.

4. V spolupráci s prevádzkovateľmi webových stránok (napríklad www.cintoriny.sk) sa mestá pokúšajú o on-line vyhľadávanie údajov o zaplatení. Funkčný systém má hlavné mesto, k databáze sa dá dostať priamo cez stránku www.marianum.sk

5. Ak už máte nájomnú zmluvu a v stanovenom období nezaplatíte, podľa súčasného znenia zákona o pohrebníctve vám musí prevádzkovateľ cintorína poslať písomné upozornenie na výpoveď zmluvy najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty, na ktorú je nájomné zaplatené.

6. Od budúceho roka platí nové znenie zákona. Podľa neho musí prevádzkovateľ nájomcu cintorína tri mesiace vopred upozorniť na to, že vyprší zaplatené obdobie.

(ht), SME 28/07/2010

Predseda SaS Richard Sulík nevylučuje, že sa financovanie cirkví môže zmeniť v tomto volebnom období

Predseda SaS Richard Sulík nevylučuje, že sa financovanie cirkví môže zmeniť v tomto volebnom období. Podľa neho aj KDĽK záleží na tom, aby cirkev bola viac nezávislá. Do diskusie chce zapojiť aj verejnosť v celospoločenskej diskusii.

Rádio Regina, 27.7.2010

Biskup príde na bicykli

MOČENOK – Na bicykli príde nitriansky diecézny biskup Viliam Judák do Močenka, aby podporil festival kresťanského divadla Gorazdov Močenok.

Biskup príde v sobotu a o 19. 00 a odslúži svätú omšu. Osemnásťročník celonárodného festivalu kresťanského divadla sa začal v pondelok a potrvá do nedele.

Počas týždňa divácividia 14 súťažných predstavení. V sobotu o 20. h si môžete pozrieť hranú krížovú cestu. Nedeľnú omšu o 9. 30 bude celebrotovať vojenský ordinár Mons. František Rábek. V programe nebudú chýbať šermiari, sokoliari, ochutnávka slovenskej kuchyne, strelba z prvých strelných zbraní a hudobné vystúpenia.

(sita), Plus jeden deň 29.7.2010

Zmeny v zdravotníctve

Vláda sa musí vyrovnáť aj s problémami v školstve. Nový minister sľubuje menej bifľovania a viac praktických vedomostí. Na trh by sa malo dostať viac učebníc aj zo zahraničných škôl, navyše angličtina ako povinný cudzí jazyk. Záchranne koleso si pýtajú aj nešťátne centrá voľného času, či základné umelecké školy, tie bojujú o prežitie. Dostávajú totiž menej peňazí ako štátne zariadenia. Nový minister školstva chce dotácie vyrovnáť.

Redaktorka: „O súkromné aj cirkevné ZUŠky, školské jedálne či materské školy sa starajú mestá a obce. Peniaze pre deti v nich tečú z daní, ktoré platí každý jeden rodič. No do obecnej kasy sa nedostane rovnaká suma na každé dieťa. Dotácia pre žiakov v štátnych zariadeniach je vyššia. Vláda sa dnes zaviazala, že nebude robiť rozdiely pri rozdeľovaní peňazí tak, aby sa ušlo každému dieťaťu rovnako.“

Jaroslav Ivančo (SDKÚ-S), štátny tajomník ministerstva školstva: „Naším prioritným záujmom bude starostlivosť o žiaka. O žiaka, ktorý by mal mať zmysluplnú voľnočasovú aktivitu.“

Redaktorka: „Cirkev na takúto zmenu čakala, podľa nej nie je sprava

vodlivé, aby boli deti znevýhodnené preto, že nenavštevujú štátne školské zariadenie.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Je otázkou starostlivosti, aby štát zabezpečil pre rodičov možnosť výchovy a vzdelanie pre svoje deti tak, ako si to oni želajú.“

Telefonuje Saskia Repčíková, Asociácia súkromných škôl a školských zariadení: „Ak budú dostávať rovnako na obecné deti aj na deti, ktoré sú v súkromných alebo cirkevných školách a školských zariadeniach. Takto samozrejme bude lepšia situácia.“

Redaktorka: „Ministerstvo školstva zatiaľ o konkrétnych riešeniach hovoriť nechce. Najskôr ho čaká trochu štatistiky.“

Jaroslav Ivančo (SDKÚ-S), štátny tajomník ministerstva školstva: „Pripravujeme nový zber údajov o počte žiakov navštevujúcich tieto školské zariadenia.“

Redaktorka: „Konečné rozhodnutie, koľko z obecného či mestského počtu pôjde do nešťátneho zariadenia, je na obci a na schopnostiach riaditeľa vylobovať čo najviac. Ministerstvo verí, že sa so samosprávou dohodne.“

Andrea Šprochová, Markíza, 28.7.2010

Ruská duchovná invázia

Zbližovanie dvoch donedávna rozkmitených bratov dostáva ten správny duchovno-kultúrny smer.

Na megaoslavách Pokrstenia Rusí včera ruský patriarcha Kirill demonštroval, že sa v ukrajinskom Kyjeve cíti ako doma. Oficiálny sviatok tradične venovaný pamiatke veľkého kniežat'a Vladimíra je spoločný tak pre Ukrajincov, ako i pre Rusov.

Urazená opozícia i náboženské menšiny oboch krajín sa však ozvali. V Rusku žije 20 percent moslimov a ďalšie percentá iných náboženských skupín, ktoré odmietajú, aby sa pravoslávni presadzovali ako oficiálna, štátna cirkev. Na Ukrajine je to ešte dramatickejšie.

Katolícky západ krajiny sa včera na to, ako ruský patriarcha ovládal Kyjev, pozeral s rozhorčením. Ozvali sa hlasy, že okupácia Ukrajiny Ruskom bude zavŕšená duchovnou inváziou a že krajina sa rýchlo a iste vráti do starých, sovietskych koľají. Čias, keď slovo veliteľa, kňaza či tajomníka z Moskvy bolo zákonom.

K duchovnému splynutiu ruskej a ukrajinskej duše sa pridali včera i sudy. Prezidentovým zákonom „o súdnictve a štatúte sudcov“. Opozíčná líderka Julia Tymošenkova už pohrozila, že dá prezidentovu súdnu reformu preskúmať Ústavnému súdu. Prekáža jej hlavne to, že sudcovia, obžalovaní, advokáti i svedkovia môžu teraz počas procesov hovoriť tak po rusky, ako i po ukrajinsky. Ruština sa tak aspoň na súdoch stáva na Ukrajine druhým oficiálnym jazykom. Pravda, prax sa veľmi meniť nebude. Viacerí sudcovia a advokáti totiž po ukrajinsky nevedia tak, aby v „rodnej“ reči mohli viesť proces.

Petra Procházková, SME 29.7.2010

Ateisti si tiež zaslúžia kreslo

Len v slovenskej a českej ústave sa hovorí o slobode náboženstva a viery - v iných dokumentoch znie formulácia „sloboda náboženstva a svetonázoru“; v nemeckej ústave je to Weltanschauung. Belgická ústava vyslovene predpisuje rovnaké zaobchádzanie a rovnakú finančnú podporu tak cirkvám, ako aj humanistickým, rozumnej ateistickým, organizáciám a článok 17 Lisabonskej zmluvy predpisuje „otvorený, transparentný a pravidelný dialóg s cirkvami, nekonzesionálnymi a filozofickými organizáciami“.

Traja európski predstavitelia (prezident EK, europarlamentu a Rady Európy) a dvaja eurokomisári sa 19. júla stretli s 24 biskupmi, rabinmi a muftimi (ako to robili od roku 2005 každý rok), no tentoraz aj so zástupcami komunity hindov a sikhov, nad čím vraj reprezentanti katolíckej cirkvi ohŕňali nos. Rokovali o boji proti chudobe.

V súlade s požiadavkou Lisabonskej zmluvy ohlásili predstavitelia EÚ po tomto stretnutí, že 15. októbra sa stretnú so zástupcami ateistov a slobodomurárov; hovorca prezidenta Van Rompuya dodal, že na summite bude aj budhista. V tejto súvislosti hodno pripomenúť, že vo februári sa konal v Bielom dome prvý brífing, na ktorom sa zúčastnilo 60 delegátov z 10 neteistických organizácií USA.

Prezident Obama je prvý americký prezident, ktorý menoval nevercov vo svojej inauguračnej reči, keď povedal: „Sme národ kresťanov a moslimov, židov a hindov, aj nevercov.“ Je veriaci, ale túto formuláciu viackrát opakoval.

Za Európsku humanistickú, rozumnej ateistickú, federáciu komentoval ohlásenie summitu jej prezident David Pollock upozomením na skutočnosť, že humanisti vždy odmietali akúkoľvek spomienku náboženstva už pri

príprave ústavy EÚ aj pri vypracovaní Lisabonskej dohody. Povedal: „Nikto z nás a nijaká organizácia nemá právo na špeciálny summit; musíme sa postaviť do radu, ak chceme hovoriť s komisárom; týka sa to všetkých nevládných organizácií, medzi ktoré patria aj cirkvi, aj my. Žiadna z náboženských či nenáboženských skupín tu nemá väčšie právo na komisárov čas ako iná. Hoci by som bol na summite radšej s cirkvami ako so slobodomurármi, cením si, že s nami zaobchádzajú rovnako.“

Zo strany cirkví sa dajú očakávať proti bruselskému summitu s ateistami rovnaké protesty, aké odzneli po brífingu s ateistami Bielom dome. Nie je vylúčené, že ho biskupská konferencia nejakého štátu nazve protináboženskou kampaňou. Ani to však nič nezmení na skutočnosti, že sekulárne hnutie získava preukázateľne na význame a že sekulárni Američania aj Európania, rátajúci sa na desiatky miliónov, sú voľičská základňa, ktorá by sa mala brať do úvahy.

Ešte na záver: V januári navrhol jeden ateista nášmu pánu prezidentovi, aby v rade novoročných gratulantov prijal aj zástupcu svetonázorovej spoločnosti humanistov. Prezidentská kancelária mu odpovedala: „Tým, že predstaviteľ svetonázorovej menšiny humanistov (agnostikov a ateistov) nebol medzi pozvanými na stretnutie, neboli nijakým spôsobom porušené vaše práva.“ Možno áno. Dá sa čakať, že slovenský prezident aj v tomto ohľade napodobní gesto prezidentov Baracka Obamu a Hermana van Rompuya.

„Sekulárne hnutie získava na význame a sekulárni Američania aj Európania sú voľičská základňa, ktorá by sa mala brať do úvahy.“

**Rastislav Škoda, biológ
PRAVDA, 29.7.2010**

Výbuch v kostole

Bezpečne sa dnes nemôžete cítiť ani v kostole. Presvedčili sa o tom veriaci, ktorí sa stali terčom výbuchu priamo počas omše. Explózia usmrtila jednu mníšku a 9 ľudí zranila. Zariadenie kostola, kde sa práve konala slávnosť, výbuch úplne zničil.

Redaktorka: „K incidentu došlo na juhu Ukrajiny. Tlaková vlna vyhodila veriacich zo stoličiek. Výbuch otria-

sol ortodoxných chrámom práve, keď sa tam konala slávnostná omša, počas ktorej si miestni pripomenuli výročie prijatia kresťanstva. Najbližšie pri zdroji explózie sedel rehoľná sestra. Tú výbuch rozmetal na kusy.“

Oleg Kurochkin, policajný dôstojník: „Zatiaľ nevieme povedať, čo výbuch spôsobilo. Pyrotechnicky prehľadávajú miesto činu a zaisťujú stopy.“

Redaktorka: „Vyšetrovatelia nepotvrdili, či nálož do kostola nastražili zámerne alebo bol výbuch náhodný. K prípadnému atentátu sa zatiaľ niekto neprihlásil. 9 ľudí zobrali do nemocnice. Kňaz, ktorý omšu slúžil, vyviazol bez zranení. Zničený kostol do vyšetrovania prípadu pre verejnosť zatvorila.“

**Silvia Širilová
TV JOJ, 29.7.2010**